

Майчините домове съдъло на инстинкта за съхранение на рода, но тъй съдъло лошъ урокъ за мерзавците, които чрезъ чужди грижи и средства се удостояватъ съ въченъ животъ, когато тъхната глава тръбва да се смачка като на змия. Тукъ казаното се отнася само до мажетъ. Жената е невинна и за служава уважение.

Когато се разбератъ тъзи ни мисли въ нашето отечество, законодателъ ще тръбва да ревизира и поправи своите закоni за живото наследство, за бездетството, за ергенството и моминството, за монашеството и чиновническата заплата.

Той ще трябва да позволи женитба на всички зрълоплодни гражданки и граждани отъ своя народ; да позволи бъраъ и лесенъ разводъ на бедздетните. Че по нещастието на едина не тръбва да се лишава и другия отъ най-вишето благо на живота; на многодетните родители тръбва да се предвиди помощь или облаги въ държавните учреждения; на едина чиновникъ отъ едно семейство тръбва да се плаща двойно повече отъ ергенина или момата чиновникъ. Чиновническата заплата като се съобразява съ ценза, не тръбва да забравя нуждата на нашата родова въчност. Така добриятъ родителъ съ достатъчно средства ще възпита и отгледа добъръ гражданинъ на родината ни и здравъ пътникъ и напътникъ къмъ нашето родово бъдеще. Егоистътъ ергенъ или мома ще се привлича къмъ въчно участие въ нашия родовъ животъ.

Ако, братко мой, още не разбиращъ и не вървашъ на думите ни, запитай се — отгде се взе ти? Отъ небе ли падна, отъ ръка ли те извадиха или майка те роди? Но само тя ли стори това? Можеше ли безъ баща да бъдешъ човѣкъ, какъвто си сега? Не уставиха ли те у тебе тъзи очи, уши, коса, кръвъ и духъ? Защо ти най вече приличашъ на майка или баща? И понѣкога на свои баби или дѣди? Защо ти често живѣешъ съ навиците на добрия си татко или строгъ дѣдо?

— Значи, ти получи себе си отъ своите родители. Тъти дадоха животъ и тъ живѣять въ тебе.

— А тъ отъ гдѣ взѣха този животъ, който дариха на тебе?
— Отъ своите родители, нали?
— А тъзи дѣди отгде съ получили живота си?
— Отъ своите родители, нали?

Ако продължавашъ така да си питашъ, ще се увѣришъ, че ти носишъ живота на най-шървия си родителъ, който е живѣлъ преди много милионни години — отъ началото на живота. Ще ти стане ясно, че началото на живота живѣе чрезъ тебе и е на много години. Чрезъ тебе и въ тебе живѣе Адамъ и Ева! Чрезъ тебе и у тебе живѣе пръстъта отъ